

อาชีพเศรษฐี

ต้องเป็นเจ้าแก่วงศ์ข้าว

ในประเทศไทย ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศคือเกษตรกรรม และส่วนใหญ่มีอาชีพทำนาปลูกข้าว

หนึ่งปีมีการเพาะปลูกแบ่งออกเป็นใหญ่ๆ 2 ครั้ง คือนาปรังและนาปี ผลผลิตรวมได้ 30 กว่าล้านตัน ข้าวเปลือก เก็บไว้ทำพันธุ์ส่วนหนึ่ง ที่เหลือต้องนำมาสีเป็นข้าวสารทั้งหมด

ข้าวสารแบ่งออกเป็นข้าวบริโภคภายในประเทศ และส่งออกขายต่างประเทศ

มีข้าวสารที่ส่งออก 2 ประเภทใหญ่ๆคือ ข้าวหนึ่ง และข้าวขาว ในข้าวขาวนี้ยังมีหลายชนิด

เช่นข้าวหอมมะลิ / ข้าวหอมปทุม / ข้าวชัยนาท / ข้าวสุพรรณ / ข้าวพิษณุโลก / เป็นต้น

ซึ่งลูกค้าก็มีทั่วโลก เพราะว่าข้าวไทย รสชาติดี มีโภชนาการสูง หุงง่าย ราคาเหมาะสม

ข้าวเปลือกทุกเมล็ดต้องนำมาสียกเว้นข้าวปลูก (พันธุ์ข้าว)

ฉะนั้นโรงสีข้าวจึงมีงานทำอย่างแน่นอน โรงสีข้าวแบ่งออกเป็น 3 ประเภท

1 โรงสีชุมชน ที่ติดตั้งตามชุมชนต่างๆตามงบประมาณที่รัฐจัดสรรไว้ให้ ใน

นโยบายเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับเกษตรกรนำข้าวเปลือกที่แบ่งไว้拿去ไปสีเพื่อนำมาบริโภคเอง

ตามนโยบายเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นการดีมากสำหรับเกษตรกรเพราะว่าได้

รับประทานข้าวที่ได้ปลูกไว้กินเอง อยากกินข้าวเหนียวหรือข้าวเจ้าก็ปลูกเองได้

ทั้งยังประหยัดค่าใช้จ่ายในการซื้อข้าวถุงตามห้างอีกด้วย

ถ้าเกษตรกรส่วนใหญ่เก็บข้าวไว้สีกินเองตาม นโยบายของรัฐบาลที่ส่งเสริมให้พึ่งตนเอง

ชุมชนก็จะเข้มแข็งประเทศชาติก็จะเจริญ

2 โรงสีขนาดกลาง ที่สีข้าวเพื่อการบริโภคภายในประเทศ

และส่งออกต่างประเทศด้วยโรงสีขนาดกลางนี้จะมีจำนวนมากในอำเภอที่มีการเพาะปลูกข้าวมากๆ

ในเขตภาคกลาง

3 โรงสีข้าวขนาดใหญ่ โรงสีขนาดใหญ่นี้เน้นการส่งออกเป็นหลัก มีทั้งข้าวขาวและข้าวหนึ่ง

อาชีพเจ้าสัว

การลงทุน ท่านต้องมีเงินขนาดเป็นร้อยล้านขึ้นไปถึงจะสร้าง
โรงสีข้าวขนาดมาตรฐาน คือ 250-300 เกวียนต่อ 24 ชั่วโมง ได้

ลองคิดตัวเลขดู

- ที่ดิน ไม่ต่ำกว่า 30 ไร่
- ค่ามรดก เตรียมดิน ล้อมรั้ว
- อาคารคลุมร้านสี ขนาด 60 x90 เมตร พร้อมพื้นปูน หลังคารุ่นใหม่ผนังต้องเทพูนอัดแรง พื้นต้อง 6 นิ้ว เพราะต้องไว้ให้รถตักขนาดใหญ่มาวิ่งตักข้าว
- โกดังเก็บข้าวเปลือกขนาด 5,000 เกวียน เป็นอย่างน้อย
- พื้นปูนซิเมนต์ ขนาด 5 ไร่

เป็นอย่างน้อยเพื่อใช้สำหรับเทกองข้าวเปลือกในช่วงทำการซื้อต้นฤดูเก็บเกี่ยว
ก่อนที่จะนำไปเข้าสู่อบลดความชื้น และใช้ตากข้าวเปลือกในบางครั้ง
ที่คู่อบไม่ทันหรือข้าวมีจำนวนไม่มาก

- อาคารทำงานหรือ ออฟฟิศ ขนาดไม่ต้องใหญ่นัก
บ้างก็ยกทำเป็นอาคารขนาดใหญ่เพราะจะได้ใช้เป็นบ้านพักไปในตัวด้วย
- กิโลซังรถพ่วงขนาดใหญ่
- รถตักขนาดใหญ่ อย่างน้อยก็ 2 คัน
- รถโฟล์คลิฟ 2 คัน
- รถบรรทุกขนาด 10 ล้ออีก 2 คัน ไว้ใช้ในกิจการภายใน
- หม้อแปลงไฟฟ้าขนาด 500 กิโลวัตต์ อาจจะต้องมากกว่าถ้ามีเครื่องอบลดความชื้นด้วย
- เครื่องสีข้าวขนาดกำลังผลิต 300 เกวียน / 24 ชั่วโมงระบบทันสมัยควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์
- ระบบปรับปรุงคุณภาพข้าว เครื่องยิงสี เครื่องคัดแยกกรวด เครื่องขัดมันข้าวสาร
และซังบรรจุ ระบบลำเลียงในการบรรจุและขึ้นรถ
- ระบบลมแบบสกรู พร้อมชุดปรับลมให้ไม่มีความชื้น
- ถังสต็อกข้าวสารก่อนปรับปรุงคุณภาพข้าว
- ถังสต็อกข้าวสารที่ผ่านการปรับปรุงและคัดเปอร์เซ็นต์ที่ต้องการแล้วก่อนลงบรรจุ
- คู่อบลดความชื้นขนาด กำลังผลิต 400 ตันต่อ 24 ชั่วโมง พร้อม
เตากำเนิความร้อนที่ใช้แลกเปลี่ยน ระบบกำจัดฝุ่นละออง

เวลาแยกให้ดู อาจจะมากรายการแต่ก็ไม่เกินความสามารถของเจ้าแก่วางไป
ผมขอบอกว่าโรงสีข้าวที่สร้างไม่ยาก
สีข้าวก็ไม่ยากเกินความสามารถไปได้เพราะว่ามีผู้รู้และช่างคอยให้คำชี้แนะอยู่ตลอดเวลา

การธุรกรรมในโรงสีนั้นต้องใช้เงินมาก

ข้าวเปลือกที่ซื้อเข้ามาทำการแปรรูป วันละ 300 เกวียน คุณ ด้วย ราคาเกวียนละ 12,000 บาท (ราคาข้าวเปลือกความชื้น 15 / วันที่ 10 เมษายน 2551)
ท่านต้องใช้เงินซื้อข้าวเปลือก 300 เกวียนในราคาเกวียนละ 12,000.- วันละ 3,600,000 บาท
คุณด้วย 26 วัน
โรงสีทุกโรงสีต้องซื้อข้าวทำสต็อกไว้ไม่น้อยกว่า 60 วันลองคุณเข้าไป
เพราะว่าเมื่อขายไปให้ลูกค้าที่กรุงเทพฯหรือบริษัทส่งออก จะต้องให้เครดิตไม่ต่ำกว่า 45 วัน
รวมแล้วต้องมีเงิน เท่าไหร่คิดออกมา
วัตถุดิบ 60 วัน ($3,600,000 \times 60 = 144,000,000.-$)
ในความเป็นจริงนั้นโรงสีข้าวต้องเก็บสต็อกไว้ไม่น้อยกว่า 100 วัน หรือ 30,000
เกวียน ($3,600,000 \times 100 = 360,000,000.-$)
สินค้าระหว่างผลิต 5 วัน
สินค้ารอการส่งมอบ 5 วัน
สินค้าที่ส่งออกไปแล้วรอการเก็บเงิน 40 วัน
แปลว่าเงินจะต้องอยู่ที่ลูกค้าผู้ส่งออกหรือ ตัวแทนขาย (หยง) $3,240,000 \times 40 =$
ข้าวท่อน ข้าวปลาย ไร่ละเอ็ด ไร่หายาบ แกลบ เหล้านี้คือบายโปรดักที่มีออกมาทุกวัน
มีหน้าที่จะต้องหาลูกค้ามารับไปจากโรงสีเงินส่วนนี้เป็นเงินสดที่นำมาใช้จ่ายเป็นค่าโซหุ่ยประจำวัน
น

ท่านลองคิดดูว่าเฉพาะยอดเงินที่หมุนเวียนในการค้าแต่ละวันก็มากมายไม่รู้ว่าเอาเงินที่ไป
หมุนซื้อข้าวเปลือกในแต่ละวัน ดอกเบี้ยในการค้า ที่ไม่เกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารและร้านสี
เดือนหนึ่งเท่าไร มี

หลายท่านที่จ่ายค่าไฟฟ้าเดือนหนึ่งๆเกือบล้านบาทแต่บางท่านเลยหลักล้านไปแล้ว
ยังมีการบอกว่าถ้าเดือนไหนไม่จ่ายค่าไฟเลยล้านบาทนอนไม่หลับเพราะว่าโรงสีหยุดมากกว่าสี (เป็นชะงันไป)

อย่างนี้ไม่เรียกว่าธุรกิจ เจ้าสัว ได้อย่างไร

ชื่อวันนี้ไม่รู้ว่าจะหน้าจะเป็นอย่างไร

ไม่มีใครที่จะรู้ว่าอนาคตราคาข้าวเปลือกและข้าวสาร จะเป็นอย่างไร ขึ้น หรือลง ส่วนมากจะขึ้นๆลงๆ ตลอดปี บางทีรับราคาแพงไว้ก็ถึง บางครั้งรับราคาถูกไว้ก็ขึ้น หลายท่านงงมากไม่รู้ว่าจะราคาข้าวสารนี้มีหลักคิดมาจากไหนใครเป็นคนคิดออกมาว่าวันนี้จะต้องซื้อ หรือขายราคานี้ มีคนบอกว่าต้องอิงต่างประเทศ ก็ข้าวของทุกรายการขึ้นหมด น้ำมัน ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง แต่ราคาข้าวสารต่างประเทศไม่ขึ้น คนไทยเรากินข้าวราคาถูกลงสบายไป แต่ชาวนาคนปลูกจนตลอดปี ในทางการค้าถ้าราคาไม่ขึ้นลง ก็แย่ ไม่รู้จะทำไรตรงไหน

ของราคาถูกขายยากชวานาก็ไม่ยอมขาย

โรงสีก็ไม่มีกำไรต้นทุนในการดำเนินการสูงแต่กำไรนิดเดียวไม่คุ้มการลงทุน

อีกหน่อยชวานาถึงนาถิ่นกันหมดแล้วจะนำเข้าข้าวเปลือกมาสีกันหรืออย่างไร

ร้อนถึงรัฐบาลต้องมารับจํานำเข้าข้าวเปลือกเพื่อพยุงไว้รอราคาปลายฤดูเก็บเกี่ยวเพื่อให้ราคาข้าวเปลือกสูงขึ้นเพื่อไม่ให้ชวานาขาดทุน

โรงสีก็มีงานทำรับฝากข้าวเปลือกจากรัฐบาลแล้วนำมาอบลดความชื้น

รับจ้างแปรสภาพข้าวเปลือกเป็นข้าวสารแล้วส่งมอบไปเก็บไว้ในโกดังกลาง

ทำให้เกิดอาชีพใหม่คือรับจ้างรัฐบาลฝากข้าวเปลือก รับจ้างรัฐบาลสีข้าว

และรับจ้างรัฐบาลฝากข้าวสาร

ก็เลยมีช่องทางใหม่ๆเกิดขึ้นในวงการ โรงสีข้าวดังที่เป็นข่าวมาตลอดหลายปี

สาเหตุหนึ่งที่โรงสีข้าวต้องสร้างขนาดใหญ่ๆเนื่องจากรัฐบาลกำหนดให้โรงสีข้าวแต่ละโรงสีรับฝากข้าวเปลือกได้ไม่เกิน 30 วันทำการของกำลังผลิต ถ้าโรงสีของเรา กำลังผลิต 3000 ไร่ เราจะมีสิทธิที่จะรับฝากข้าวได้ถึง 9,000 ไร่ คิดดูว่าข้าวเปลือก จำนวนมากขนาดนั้นเป็นเงินเท่าไร

เป็นหลักประกันว่าโรงสีข้าวมีงานทำ

มีค่าแปรสภาพแน่นอน โรงสีข้าวที่มีอยู่แต่เดิมมากำลังผลิตน้อยจึงต้องเร่งขยายกำลังผลิตกันใหญ่

โรงสีใหม่ๆก็เร่งสร้างเพื่อจะได้ทำงานกับรัฐบาลส่งเสริมชวานา

น้ำหนักข้าวเปลือกหายไปไหน

เพราะว่าจากข้อมูลทางวิชาการ ข้าวเปลือก หนึ่งตันจะคลายความชื้นแห้งระเหย เป็น ก๊าซอีเทนหนึ่งพันกิโลจะหายไป 1.5 กิโลกรัม (1000 กิโลกรัมลดลง 1.5 กิโลกรัม) ถ้าท่านมี 10,000 ตัน น้ำหนักจะลดไป 15,000 กิโลกรัม /เดือน
ราคา 12 บาท/กิโลกรัมเป็นเงิน 180,000 บาทต่อเดือน
ถ้าท่านเก็บไว้ 6 เดือน หายไป 1,080,000 บาท
ยังไม่ได้ทำอะไรเลยหายไปแล้ว ล้านกว่าบาท ถ้าโดนฝน เก็บไม่ดี ไม่ได้ย้ายกอง หรืออบมาไม่แห้งพอ เกิดเหลืองอีก ทีนี้ก็ต้องขาดทุนอีกแล้ว เพราะข้าวเหลืองใครๆก็ไม่ซื้อ ขายออกไปราคาตกมาก

ต้องไปซื้อเครื่องเป่าเย็น (เครื่องซีเรอ)

สำหรับเป่าข้าวเปลือกเพื่อรักษาความสดของข้าวเปลือก และรักษาน้ำหนักจากที่ขาดไป 1.5 กิโลกรัมให้ลดลงเหลือ 0.7 กิโลกรัม /เดือน
เรียกว่าลดค่าเสียหายไป ครั้งหนึ่ง อีกทั้งยังป้องกันข้าวเหลือง / ป้องกันข้าวที่อบมาแล้วแห้งไม่ได้ที่ เพราะข้าวที่ออกมาจากตู้อบลดความชื้นอาจจะแห้งไม่เท่ากันทุกเมล็ดเมื่อเรานำมาสต็อกไว้ในยุ้ง ข้าวเปลือก จะคลายความร้อนออกจากเมล็ดของมันเองเป็นน้ำ (เหงื่อ) และระเหยไปในอากาศ แต่ถ้าไม่มีทางออกน้ำนั้นจะเกาะติดเปลือกข้าวทำให้เกิดความชื้นนานเข้าก็เกิดความร้อนสะสม เมื่อถึงจุดหนึ่งข้าวเปลือกจะร้อนมากจนเสื่อมสภาพข้าวสารด้านในจะมีสีเข้มเราเรียกว่า ข้าวเหลืองจริงๆแล้วข้าวเหลืองจำนวนอาจจะไม่มากนักแต่เมื่อเราใช้รถตักดันไปมากก็เกิดการผสมกันทำให้ข้าวเปลือกยุ้งนั้นเสียราคาไปทั้งยุ้ง

วิธีรักษาคุณภาพข้าวเปลือก มีหลายวิธี

ตัวอย่างเช่น อบให้แห้งมากๆ (

อย่างนี้ข้าวหักปนหมดเพราะความร้อนสูงข้าวจะกรอบหมดสีข้าวไม่ได้ต้นข้าวเพราะข้าวร้าวตั้งแต่ยังไม่ได้สี

อบพอดีใส่ยุ้งไว้แล้วหมั่นคอยสังเกตว่าถ้ามี

ความร้อนก็ใช้รถตักมาตักเพื่อทำการย้ายกองข้าวเปลือกเพื่อรักษาอุณหภูมิไม่ให้เกิดความร้อนภายในกอง (ต้องเสียเงินค่าน้ำมันในการใช้รถตัก ทำให้ข้าวเปลือกถูกรถตัก คันงามเหยียบแตกหักไปหลายส่วน)

ข้าวเปลือกแล้วใช้เครื่องเป่าเย็นนี้เป่าเพื่อลดความร้อนและลดความชื้น โดยการใช้ความเย็นจะทำให้ข้าวเปลือกกลายเป็นข้าวอย่างช้าๆเมื่อถึงเวลานำมาแปรหรือที่เราเรียกว่านำมาเข้าร้านสี คุณภาพข้าวสารภายในจะแกร่งกว่า ไม่แตกข้าวได้ง่าย เมื่อขัดออกมาแล้วจะได้ต้นข้าวมากกว่าอีกด้วย มีหลายท่านที่ซื้อบอกว่าใช้ไม่เกิน 2 ปีก็ได้ค่าเครื่องคืนแล้ว เมื่อเป่าลดด้วยความเย็นแล้วความสด ความหอมจะอยู่ได้นานกว่า